

**Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem
Divi Thomae. Tomi Qvinque**

Mysteria Vitæ Christi, Et Utrivsqve Adventvs Eivs Accurata Disputatione Ita
complectens, vt & Scholasticæ doctrinæ studiosis, & Diuini verbi
Concionatoribus vsui esse poßit

Suárez, Francisco

Moguntiaë, M.DC.XVI.

2 V. fuerit Virgo in partu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94022)

lib. 1 c. 2. &
19. tom. 4.

Ad quintum dicendum, quod secundum Philosophum in lib. de generatione animalium, semen maris non est sicut materia in conceptione animalis, sed solum sicut agens: sola autem semina materiam subministrat conceptui. Vnde per hoc quod semen maris defuit in conceptione corporis Christi, non sequitur, quod defuerit ei debita materia. Si tamen semen maris esset materia factus concepti in animalibus, manifestum est, quod non est materia permanens in eadem forma, sed materia transmutata. Et quamvis virtus naturalis non possit transmutare ad certam formam, nisi determinatam materiam, virtus tamen diuina, quae est infinita, potest transmutare omnem materiam in quamcunque formam. Vnde sicut transmutauit limum terre in corpus Adae, ita in corpore Christi transmutare potuit materiam a matre ministratam, etiam si non esset sufficiens materia ad naturalem conceptum.

ARTICVLVS II.

V. mater Dei fuerit virgo in partu.

159.
Opusc. 5. c.
232.
l. 2 in Luc.
in c. cuius
tit. est de
circum sal-
uatoris in-
finito 5.

De secundum sic proceditur. Videtur quod mater Christi non fuerit virgo in partu. Dicit enim Ambr. super Lucam. Qui vuluam sanctificauit alienam, ut nasceretur Propheta, hic est, qui aperuit matris suae vuluam, ut immaculatus exiret. Sed apertio vuluae virginis excludit: ergo mater Christi non fuit Virgo in partu.

2. Præterea, nihil in mysterio Christi esse debuit per quod corpus eius phantasticum appareret. Sed hoc non videtur vero corpori, sed phantastico conuenire, ut posset per clausam transire eo quod duo corpora simul esse non possunt. Non igitur debuit ex matris vtero clauso corpus Christi prodire, & ita non deducit quod esset virgo in partu.

Est hom.
26 in Eu.
paulo à
princ.

3. Præterea, sicut Greg. dicit in homil. Octauarum Pasche per hoc quod ianuus clausus ad discipulos post resurrectionem intrauit Dominus, ostendit corpus suum esse eiusdem nature, & alterius glorie. Et sic per clausam transire, videtur ad gloriam corporis pertinere. Sed corpus Christi in sua conceptione non fuit gloriosum, sed passibile, habens similitudinem carnis peccati: ut Apostolus dicit Rom. 8. Non ergo exiuit per Virginis vterum clausum.

Sed contra est, quod in quodam sermone Ephesini Concilij dicitur: Natura post partum nescit ulterius virginem: gratia verò, & parientem ostendit, & matrem fecit, & virginitatem non nocuit. Fuit ergo mater Christi virgo in partu.

Respondendo dicendum, quod absque omni dubio asserendum est, matrem Christi etiam in partu Virginem fuisse. Nam Prophetia non solum dicit, Ecce Virgo concipiet: sed etiam addit: Et pariet filium. Et hoc quidem conueniens fuit propter tria. Primo quidem, quia hoc competebat proprietati eius, qui nascebatur, qui est Verbum Dei. Nam Verbum non solum in corde absque corruptione concipitur, sed etiam absque corruptione ex corde procedit. Vnde ut ostenderetur, quod illud esset corpus ipsius verbi Dei, conueniens fuit, ut de incorrupto Virginis vtero nasceretur. Vnde in sermone quodam Ephesini Concilij legitur. Quæ parit carnem puram à virginitate cessat: sed quia natum est in carne Verbum, Deus custodit virginitatem, seipsum offendens per hoc verbum. Neque enim nostrum verbum cum paritur, corrumpit mentem: neque Deus Verbum, substantialem partum eligens peremit virginitatem. Secundo, hoc est conueniens quantum ad effectum Incarnationis Christi. Nam ad hoc venit ut nostram corruptionem tolleretur. Vnde non fuit conueniens, ut virginitatem matris nascendo corrumpere. Vnde Augustinus dicit in quodam sermone de Natiuitate Domini: Fas non erat, ut per eius aduentum violaretur integritas, qui venerat sanare corrupta. Tercio fuit conueniens, ne matris honorem nascendo diminueret, qui parentes præceperat honorandos.

In serm. 6.
à med. 10. 1.

Ad primum ergo dicendum, quod Ambrosius dicit hoc, ex-

ponens illud, quod Euangelista de lege induxit. Omne masculinum adaperiens vuluam, sanctum Domino vocabitur. Quod quidem, ut Beda dicit, confectum natiuitatis more loquitur: non quod Dominus sacri ventris hospitium, quod ingressus sanctificauerat, egressus deuirginasse credendus sit. Vnde de illa adaperitio non significat refectionem communem claustrum pudoris virginis: sed solum exitum prolis de vtero matris.

Ad secundum dicendum, quod ita Christus voluit veritatem sui corporis demonstrare, quod etiam simul eius diuinitas declararetur: & ideo permiscuit mira humilibus. Vnde ut corpus eius verum ostenderetur, nascitur ex femina, sed ut ostenderetur eius Deitas, nascitur ex Virgine: talis n. partus decet Deum: ut Ambr. dicit in hymno Natiuitatis.

Ad tertium dicendum, quod quidam dixerunt, Christum in sua natiuitate dorem subtilitatis assumpsisse, sicut quando ambulauit siccis pedibus super mare, dicunt eum assumpsisse dorem agilitatis: sed hoc non conuenit his, quæ supra determinata sunt: huiusmodi enim dotes corporis gloriosi proueniunt ex redundantia glorie anime ad corpus, ut infra dicitur, cum tractabitur de corporibus gloriosis. Dicitur autem supra, quod Christus ante passionem permittit carni suae agere, & pati quæ propria: nec se habet talis redundantia glorie ab anima ad corpus. Et ideo dicendum est, quod omnia ista facta sunt miraculose per virtutem diuinam. Vnde Aug. dicit super Ioan. Moli corporis, ubi diuinitas erat, ostia clausa non obstruunt: ille quippe non ex apertis intrare potuit, quo nascente virginitas matris inuoluta permanet. Et Dion. dicit in quadam Epistola, quod Christus super hominem operabatur ea, quæ sunt hominis, & hoc monstrat Virgo supernaturaliter concipiens, & aqua instabilis, terrenorum pedum sustinens grauitatem.

ARTICVLVS III.

Virum mater Dei permanserit virgo post partum.

De tertium sic proceditur. Videtur, quod mater Christi non permanserit virgo post partum. Dicitur enim Math. 1. Antequam conueniret Ioseph & Maria, inuenta est in vtero habens de spiritu Sancto. Non autem Euangelista diceret, antequam conuenirent, nisi de conuenientibus: quia nemo dicit de non præsente, antequam præsenteret. Ergo videtur, quod B. Virgo quandoque conueniret carnali copula cum Ioseph, & ita non permanserit Virgo post partum.

2. Præterea, ibidem subditur ex verbis Angelus loquentis ad Ioseph: Noli timere accipere Mariam coniugem tuam. Coniugium autem consummatur per carnalem copulam. Ergo videtur, quod quandoque carnalis copula interueniret inter Mariam, & Ioseph, & ita videtur, quod non permanserit virgo post partum.

3. Præterea, ibidem post pauca subditur. Et accipit coniugem suam, & non cognoscebat eam, donec peperit filium suum primogenitum. Hoc autem aduerbium, donec, consuevit determinatum tempus signare, quo impleto fiat, id, quod usque ad illud tempus non fiebat. Verbum autem cognoscendi ibi ad coitum refertur, sicut Gen. 4. dicitur, quod Adam cognouit uxorem suam. Ergo videtur, quod post partum B. Virgo fuerit carnaliter à Ioseph cognita: ergo videtur, quod non permanserit virgo post partum.

4. Præterea, Primogenitus non potest dici, nisi qui habet fratres subsequentes: vnde & Rom. 3. dicitur. Quos præsciuit & prædestinavit conformes fieri imaginis filij sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Sed Euangelista nominat Christum primogenitum matris eius. Ergo habuit alios filios post Christum: & ita videtur, quod mater Christi non permanserit virgo post partum.

5. Præterea, Ioan. 2. dicitur, Post hec descendit Capharnaum ipse scilicet Christus, & mater eius, & fratres eius. Sed fra-

li. 1. in Luc.
c. 7. secun-
dum eius
ordinem,
tom. 2.

In hymn.
qui cani-
tur in ve-
stibus nati-
uitatis Domi-
ni.

Non com-
pleuit.
g. 14 a 1.

Tr. 12. A
med. 10. 9.
In epist. ad
Cassium mo-
nac. incipit
Quæritur
quidam.

160.
Opusc. 3. c.
232.